

Glasnik blage vijesti za spasenje svim umornima i bolesnima po duhu, duši i telu.

Izdavač: **Matija Baumgärtner**,
VINKOVCI, Gundulićeva 58.

HRIŠĆANSKI MESEČNI GLASNIK

Odgovorni urednik: **Petar Dautermann**
NOVI SAD, Živ. Petrovića ul. 3

Odgoj zajednice je potreban

(Nastavak)

Glava 2.

Prije nekoliko godina vodio se razgovor u jednoj religioznoj štampi o odgoju zajednice. Jedan teolog je postavio teoriju, da se ne pokušava uvadjeti novozavetni red ili odgoj zajednice, jer bi na svaki način bilo nemoguće održati zajednicu čistu. U prvo vreme hrišćanstva je to moglo biti, jer onda je bilo nešto, što on naziva »Duhovni odgoj«. I on je uzeo za primer Ananiju i Safiru, koji su mrtvi pali na zemlju kada su pokušali prevariti Duha svetoga. Ali on kaže, ove moći sada nema, i toga radi neka se i ne pokušava izvršiti odgoj zajednica. Ali ne stoji pisano, da su svi u prvo vreme hrišćanstva živili u grehu i da su kroz to kažnjeni i mrtvi na zemlju pali. Nego stoji pisano, da se one isključilo koji su živili u grehu.

Ovaj predlog, da se pomisao za odgoj zajednice mora sasama napustiti, jer se i u najbolje može uvući nečisto, to znači daleko preko cilja pucati. U ovom svetu je sve samo odnos i nedotjeran posao. Zato mi nemožemo nešto neograničeno savršeno zahtevati. Dokle god smo još na ovoj zemlji biti će sablazni. A Isus kaže prvo što će biti kod Njegovog ponovnog dolaska, jeste, da će izići anđjeli i skupiće u carstvu Božjem sve sablazni i baciti ih u oganj. Dakle, sablazni će biti u carstvu Božjem do onog dana dok Isus ne bude došao. U malom učeničkom stadau od dvanaest članova bio je jedan Juda Iškariot. Ovo saopćenje me je više puta tješilo. Kod onog zajedničkog starešine sigurno nije bilo nikakove pogreške. I svedno je on imao jednog medju njima, koji je bio sotona. I on je tri godine bio medju njima. Na to mora zajednica Božja na zemlji biti spremna, da jedan i drugi isto slede kod kojih nije sve u čistom. U priči, o svadbi careva sina nalazimo, da je bio jedan medju njima koji nije imao svadbenu ruhu. Bogu neka je hvala, da nije bilo više nego samo jedan, ali svedno je bio jedan medju njima. To pokazuje da u svadbenu dvoranu

može neko provaliti bez da ima pravog svadbenog ruha na sebi. Ali toga radi ne smemo mi pomisliti, da zajednicu Božju ne držimo u čistoti. Mi je moramo koliko je samo moguće držati čistu i ako ne možemo pomisliti da ćemo je sasama čistu dobiti. Ako ćemo mi naceu spomenutog teologa slediti, i nećemo ništa u odgoju zajednice činiti, onda bi to izgledalo otprilike tako, kao kad bi jedan baštovan kazao: »Ja moj vrt svedno ne mogu održati čistog od korova iako ne znam koliko radnika za tu svrhu uzmem, koji bi taj korov plevijo i makar koliko posla ja tu učinio. Pustiti ću korov neka raste, jer se ne isplati dalje pleviti, jer svedno ne mogu zemljište sasama čisto održati«.

Kada bi on tako činio, to bi značilo, da on ne bi dobio žetve, jer bi se kroz korov sve ugušilo.

Tako je to isto u zajednici Božjoj: kako god mi čistimo i protiv nečistote propovedamo, još uvek se tu i tamo nalazi korov. Ali zato još uvek ne smemo sve napustiti i kazati, da korov slobodno smije rasti. Ne, mi moramo čišćenje preuzeti koliko samo možemo. Nema boljega što bi se u vrtu isplatio, nego li odstranjivanje korova. Najbolje je sa pljevnjenjem početi dok još korov nije tako sražan — tako će se sa malim trudom moći na dulje vreme načiniti bezštetnim. Istina je da korov i opet dolazi, ali u tom odnosu se on teško ukorjeni.

Tako je to isto u zajednici Božjoj. Mi možemo viditi kada korov blagovremeno odstranimo, da će onda biti rasta i napretka. Radi dobrih biljki je nužno korov odstraniti, jer će se inače zemljište promenuti i biće namesto polje plemenitog bilja jedno polje korova, koje samo još tu i tamo ima pojedinu plemenitu biljku. Zajednica Božja ne treba da bude kao »ovaj svet« i da se samo još tu i tamo nalazi koji Bogobožazni, ona treba biti čista i da je licimerstvo iznimka. Bog hoće da mi zlo pobeđujemo.

Korov odstraniti je težak posao. Ono stoji do

mного труда i uzdržavanja. Tako isto i zajednicu nešto stoji, ako hoće održati odgoj i red. Ali nema ništa boljeg, što bi u carstvu Božjem slavnijeg plo-

da donelo, nego pravi hrišćanski odgoj zajednice. On daje divnu platu za trud i bol što donosi.

(Nastavićemo)

Čini tvoju dužnost, a plod neće izostati!

Gradite kuće i sjedite u njima; sadite vrtove i predite njihov rod; I tražite dobro gradu u koji vas preselili, i molite se za njih Gospodu (Jer. 29:5, 7).

Bog neće da se u nesreći predamo u bezkorisnu tužbu. Bezplodno je jadikovanje pod krstom i patnjom. To predusresti ohrabljuje Prorok sledeće slove i dužnosti sa novom odvažnošću i jakom dušm prihvatiti, ne sediti nemarno, nego se korisnim činiti u djelu Gospodnjem. Mi se ne trebamo vodstvu i što nam On nameće protiviti. Pod Božju ruku se poniziti i pogreške si dati dokazati to pomaže za poboljšanje. Nadalje trebamo znati da Bog dobro s nama misli. On ima s nama dobre misli a ne zle 11. stih. Nesreća još nije svršetak Božjeg puta sa Njegovim. Krst i patnja su sredstva u Božjoj ruci za naše unutrašnje dozorenje. Prorok Danilo nam daje lep primer pozitivnog blagoslovljenog delajućeg stava u nesreći i patnji. Nesreća njegovog naroda je vrlo na njem delovala, i on je sa celom dušom čeznuo da se to na dobro obrne. Ali tu nije bilo čekanja na bolja vremena, tako i mi ne možemo na bolje vreme čekati, nego moramo taj posao kojeg nam je Bog poverovao i dužnost prihvatiti sa novom odvažnošću i jakom dušom i načiniti se korisnim. Danilo je vodio i u izopćenju plodonosni život. Jednom u početku preuzeo si je održati veru svomu Bogu i da se neće opoganiti. Ova nesreća

robovanja nije ga mogla zbuniti od Boga. Drugi puta opet stupio je sa velikom vjernošću u svoju službu, da u istoj nije bio nadmašen niti od jednog carskog službenika u Babelu. On je tražio »najbolje za grad«. Sa dnevnim odnosom s Bogom u molitvi tražio je on sebi silu, da može plodonosni život u nesreći i nevolji doneti. I mi živimo u predvečerju takog vremena. Spustio se mrak preko Evrope kao nikada pre. Mi se nalazimo u zadnjim vremenima. Pogledajte na znake, na stvari što se oko nas zbivaju. Svi imamo uzroka verovati da stojimo sasma pred velikim danom Gospodnjim. Zato i mi tražimo izgubljenom narodu najbolje predonet.

Na prvi dan Duhova smo imali u Vinkovci krštenje i kod te svečanosti kršteno je 8 duša, međutim još neki čekaju za krštenjem koji su onda bili sprečeni. Gospodu služiti je slavno. Kada smo išli na krštenje pevala i svirala je omladina kroz ulicu. Verni i istiniti Gospod drži svoju ruku zaštićeno preko Jugoslavije. Stoga vas molimo, da se molite za Jugoslaviju da bi ostao mir u toj zemlji, jer ovde ima Gospod još veliko da učini. On hoće još mnoge duše da spasi.

Zahvaljujem Bogu i svima decama Božjim za molitve i za svaku pomoć za djelo Gospodnje u Jugoslaviji.

M. Baumgärtner

Stavimo se pod zakon Hristov

Ljubav Hristova koja se Božjom blagodaću nastanila u mom srcu. Goni me da ovo svedočim. U kratko bih želila razložiti kako možemo samo kroz Božju milost stići u Nebeski Hanan, za kojim naša duša toliko čezne.

Sećam se onoga vremena, kada sam i ja htela putovati u taj Duhovni Jerusalem pod vodstvom zakona sa Sinajske Gore, koji je bio stvoren da prati starog Izraelja u obećanu zemlju i da mu bude čuvar do dolaska Mesijinog.

Već u početku zakona nailazimo na jedno divno obećanje: »Palica vladalačka neće se odvojiti od Jude niti od nogu njegovih onaj koji postavlja zakon. dokle ne dodje onaj kome pripada, i njemu će se pokoravati narodi«. (1. Moj. 49:10). Kasnije se ovo obećanje još jednom potvrdilo: »Proroka ispred tebe izmedju braće tvoje, kao što sam ja, vodićuće ti Gospod Bog tvoj; njega slušajte«. (5. Moj. 18:15).

U novom zavetu nalizamio na prve Hristove učenike, gdje su javili jednom Natanailu. »Za koga Mojsije u zakonu pisa i proroci nadjesmo ga, Isusa sina Josipova iz Nazareta«. (Ev. Jov. 1:45). Tog Isusa iz Nazareta već su mnogi našli, a također i ja!

Istraživajući vrelo života, naišla sam gdje je Mojsije sazvaio sav narod Izraeljski i rekao im: Gospod Bog naš učini s nama zavjet na Horebu. Nije s ocima našim učinio taj zavjet, nego s nama« (5. Moj. 5:2-3). »Ali narod onaj prestupio je zavet kao Adam; i izneverio Boga svojega«. (Oziie 6:7)

Posle ovog Bog naš Stvoritelj neba i zemlje, kroz Njegovu neizmernu ljubav učinio je i po treći put zavjet sa nepokornim narodom i objavio je ovu veliku milost preko proroka Jeremije: »Evo idu dani, govori Gospod, kada ću učiniti s domom Iz-

raeljevim nov zavjet, ne kao onaj zavjet, koji učinih s ocima njihovim...« (čitaj Jeremije 31:31-33).

Mi koji nijesmo rođeni u zakonu, mislimo da ćemo bolje znati održati zakon, nego oni, kojima je pripadao, a koji ga pokvariše? Ili se nadamo da onaj Bog koji je zapovedio narodu svojemu: »Vatre ne ložite po stanovima svojim u dan subotni« (2. Moj. 35:3) nas više ljubi? »ko bi god radio kakav posao u dan subotni da se pogubi«. (2. Moj. 31:15). Takova je kazna zakona!

Ispitajmo se koji hoćemo po zakonu da živimo, koliko puta smo samo u prošloj krutoj zimi prestupili gore navedenu zapovest? Zar da mi verujemo da onaj Bog, koji je tako strogo kažnjavao svoj narod radi oskrvuća zakona, nas neće kazniti; pošto silom hoćemo da živimo po zakonu, koji se daje preko Mojsije, a nemamo pouzdanje u blagodat i istinu koja je od Isusa Hrista (Ev. Jov. 1:17). Apostol Petar priznao je pred celim zborom gdje kaže: »Što kušate Boga, i hoćete da metnete učenicima jaram na vrat, kojega ni oevi naši ni mi ne mogosmo ponijeti? Nego verujemo da ćemo se spasti blagodaću Gospodina Isukrsta...« (Djela 15:10-11). A Pavle, taj revnitelj Božji, koji je bio naučen otačkim običajima, odgojen kod prvosvećenika Gamaliila, svedoči subotnim danom u zbornici jevrejskoj po običaju svojem (dakle ne više po zakonu): »Od svega, onda šta se ne mogoste opravdati u zakonu Mojsijevu, opravdaće se u Njemu svaki koji vjeruje«. (Djela 13:39).

Koliko je bilo hiljada Jevreia koji su verovali u Isusa Hrista i opet težili na stari zavet (Djela 21:20), i ako se dielima zakona ni jedno telo neće opravdati pred njim.

Mi neznabošci, koji ne tražismo pravdu, dokučismo je, ali pravdu vjere. Gospod je na krstu svršio djelo spasenja. »Hristos je svršetak zakona: koji ga god veruje opravdan je. (Rim. 10:4). Zavesa se u svetinji nad svetinjama razderala! Sa ovim je počelo novo istorijsko doba, i s njim i nov zavjet.

»Ne odbacujte blagodat Božju, jer ako pravda kroz zakon dolazi, to Hristos uzalud umrije« (Gal. 2:21). »Zakon bi čuvar do Hrista, a pošto je Hrist došao mi nismo pod čuvarom, jer smo svi sinovi Božji vjerom Isusa Hrista, jer koji se u Hrista krstismo u Hrista se obukosmo«. (Gal. 3:22-26). »Izgubiste Hrista, vi koji hoćete zakonom da se opravdate, i otpadoste od blagodati«. (Gal. 5:4). Jer mi duhom čekamo od vjere nad pravde. (vrsta 5).

Stavimo se pod zakon Hristov: »I štogod zaište-mo, primi ćemo od njega, jer zapovesti njegove držimo i činimo što je njemu ugodno. Ovo je zapovjest njegova da vjerujemo u ime sina njegova, Isusa Hrista, i da ljubimo jedan drugoga...« (1. Jov. 3: 22-24.)

Stoga pazimo! »Jer do danas kad se čita Moj-sije, pokrivalo na srcu njihovom stoji. A kad se ob-rate ka Gospodu uzeće se pokrivalo. A Gospod je Duh, a gdjč je Duh ondje je i sloboda«. (2. Kor. 3:

9-17). A ovaj Duh svedoči našem duhu da smo de-ca Božja«. (Rim. 8:14-16). Ako dakle primismo ovo pomazanje ne potrebujemo da nas tko uči; nego ka-ko nas to samo pomazanje uči u svemu i istinito je i nije laž i kao što nas nauči ostanimo u njemu.« (1. Jov. 2:27).

Ako tražimo (putujući subotnim danom) Hanan, na zemlji nemira i zala, nećemo ga naći, jer ne po-stoji!

Neka nam srce naše bude kod Hrista Spasa i duša naša naći će mir **večne subote**; jer je **On taj od-mor**, kao što nas još i danas zove: »Dodjite k meni svi koji ste umorni i natovareni i ja ću vas odmo-riti«. »Da vas dakle niko ne osudjuje za jelo ili za piće, ili za kakav praznik, ili za mladine, ili za su-bote; koje je sve bilo sjen od onoga što šćaše da do-dje, i tijelo je Hristovo«. (Kol. 2: 16-17).

Ko će se još uhvatiti za sjenku? Uхватimo se za stablo, koje je izniklo kao šibljika, a pod Njegovim granama naćićemo sladak počinak i odmor našoj umornoj duši.

»Ne ožalošćavajte svetoga Duha Božjega, kojim ste zapečaćeni za dan izbavljenje.« (Ef. 4.30).

J. Acin, Novosadjanka

— * —

To čini samo moć Hristove krvi

Mnogi će misliti, kakva moć još može da se na-lazi u Hristovoj krvi. Ona je procurila u preskovito tlo na gori Golgoti, kada je Isus kao žrtva na drvu krsta visio, i ne može više nikakvu moć imati u dva-desetom veku. Ali slava našem svevišnjem Bogu, da ta krv, koja je tada na gori Golgoti protekla još i danas govori i ima istu moć, kao i onda. Ona čini od grešnika pravednika. Ona pere naše prestupe i bezakonja, te čini od duboko palog grešnika novu tvar. Haleluja! Krv Hristova daje nam moć da up-ravljamo preko našeg života, i oslobodja nas od svih sotonskih veziva sa kojima smo bili vezani.

Svaki koji uživa neku slast od koje se nemože odreći, čini greh i nalazi se još u sotonskim veza-ma te je rob grehu, jer mora da čini ono što mu njegov vladar zapoveda. Zato nas samo jedan može osloboditi od toga ropstva, a to je Isus Hrist jag-nje Božje čija krv čini sve novo.

Krv Hristova je pečat novog zaveta, bez nje ne bi isti imao nikakvu vrednost. Kao što se u svakom živom biću u krvi život nalazi, tako se isto u krvi Hristovoj nalazi večni slavni nebeski život, koji već tu počima. Pošto je Hristova krv pečat novog zave-ta, tako ona ima moć da pokajničkom grešniku dade svedočanstvo da je dete Božje. Dakle: Duh Hristov svedoči našem duhu da smo deca Božja a kad smo deca i naslednici smo: naslednici dakle Božji, a suna-slednici Hristovi... (Rim. 8:16-17). Zar ovo nije div-no obećanje deci Božjoj? Da jednoć nasledimo sa našim Gospodom Isusom celo carstvo nebesko, koje je sprovedeno od postanja sveta za one, koji ljube Boga.

Kazali smo da je u krvi život; a pošto duh stan-juje u duši tj. u krvi, toga radi nam Duh Hristov daje svedočanstvo, da smo deca Božja. Bez tog sve-dočanstva ne možemo ući u Njegovu slavu, ier samo svedočanstvo Hristovog Duha nam može dati garan-ciju da smo Njegovi.

Moć ove krvi pokazala je i svoje djelovanje isto u selu Ugrinovce. Prije tri godine poslao je Gospod svog slugu P. Krnjetu iz Amerike, Detroit, u Jugo-slaviju da svedoči svojim rođjacima i znancima što je moć Hristove krvi i na njemu učinila. Ovo sve-

dočanstvo našlo je odmah ulaza kod dve duše i to: njegove rođjene sestre i nećakinje, a nakon krat-kog vremena još kod četiri duše; tako da je Duh Hristov počeo djelovati u njihovim srcima i oni su predali njihov život u ruke njihovom Spasitelju sa kojim su i načinili zavjet u krštenju. Jednom pril-ikom sam i ja kroz Božju milost smeo posetiti sa bratom Krnjetom ove gladne duše. Ali nas brat na-kon 3—4 meseca svoga boravka u Jugoslaviju vratio se opet nazad u Ameriku i tako je to malo stado ostalo bez pastira, koji bi ih bio dalje vodio u isti-nu Božju, ali je ostao s njima nadpastir Isus, koji ih je dalje vodio i u svakoj nevolji čuvao. Od vre-mena do vremena bili su oni posećeni od brata Fi-lippia, koji je bio živio u Beogradu i brata Bindera iz Pazove, tako isto sam ih i ja kad mi je samo bi-lo moguće posećivao.

Ovaj mali broj iskrenih duša imali su u početku mnogo progonstva i rugla da podnose za Onoga koji je njih otkupio. Ali oni nisu gledali na poteškoće, nego su se ugledali u Hrista, koji ih je hrabrio i tješio. Još u prvi kraj kada sam ovu malu zajednicu posetio da ih hrabrim i krepim s Božjom reči, po-zvala nas je tamošnja vlast, vlasnika kuće i mene na odgovornost. Kada se uveče skupilo nešto naroda da slušaju Božju reč, udje opštinski organ i kaže da vlasnik kuće i ja odmah dodjemo na odgovornost. Jedan od prisutnih kada je to vidio i čuo gdje sam kazao vi se samo molite Gospodu Bogu, On će već sve izvesti, onda je on u svojoj nutrasnojsti odlu-čio: »ovo je pravi put, i neću nikuda dalje«. Isti čov-jek predao je svoj život Isusu Hristu i moć Njgo-ve krvi načinila je od njega živog svedoka, koji sa-da kao takav svuda gdje samo može svedoči, što mu je Isus postao.

Pošto je ova mala zajednica odložena od željez-ničke pruge tako je ona dosta slabo bila posećena. Ali od kako sam se preselio u Novi Sad te mi je sad bliže, nisam žalio truda niti smo gledali na vre-me nego smo više puta posećivali moja deca i ja ove ljubazne duše. A Gospod koji je vidio i čuo is-kanje naših srca dao je prošle zime i proleća lepu probudu, tako da su sada mnoge duše tamo probu-

djene iz grešnog sna, a i jedan lepi broj su svoj život već predali Isusu Hristu.

Te smo kroz Božju milost 23 juna 1940 održali u Novom Sadu svečano krštenje, gdje je 10 duša kršteno u ime Isusa Hrista iz Ugrinovce a 1 duša iz Novog Sada. Gospod Bog je potvrdio i ovo svečano djelo, jer je sila Duha svetoga na mnogim dušama djelovala, a ponajviše na bratu koji je starešina u toj zajednici.

U večerašnjem času dali smo prilike da ove novo krštene duše daju svedočanstva, kako su došli ka

Gospodu i što je moć Njegove krvi već na njima učinila. Svedočanstva su bila živa i dirljiva, a pogotovo kada je jedan svedočio kako je on sam htjeo da se najpre popravi, pa onda Isusu da dodje, ali mu nije uspjelo; ništa sam nije mogao popraviti, nego kada se sasma predo Isusu, onda je On od njega oduzeo njegove grehe, a rešio ga je od mnogog i velikog huljenja koje je on pre morao kao rob greha činiti. To čini moć Hristove krvi.

P. Dautermann

— * —

Iz omladinskog časa 28 IV.

Ne oslanjaj se na milost u poslednjem času

Danas je vrlo teško jednu dušu uveriti da se mora obratiti, jer da na drugi način ne može naslediti carstvo Božje. Već toga radi je to teško što današnje hrišćanstvo većinom ne čita sveto pismo, i ako ga čita ne može pravo da ga razume pošto mu ga se pravo ne tumači. Sećam se da sam jednom prilikom sa jednom mladom dušom govorila preko spajenja, ali ona mi reče: »пусти me da uživam ovaj svet dok sam još mlada, jer inače nema ništa veliko uživati u ovom životu, pa ako i ovo malo propustim, zašto onda živim? Kada budem stara i ne budem više ovaj svet mogla uživati onda ću doći u skupštinu«. Mnogi se ljudi time teše da još imaju vremena, ali se sami varaju, jer misle da će i oni dobiti milost razbojnika, koji je kazao: »opomeni me se, Gospode! kad dodješ u carstvo svoje« (Luk. 23:42)

Da, Isus je pun milosti i On neće smrt grešnika, već želi da se grešnik obrati i da živi (Jezek. 33:11). Dali sada grešnik ima tako pokajničko srce

kao što je razbojnik na krstu imao? A i čak tko ti daje garanciju da ćeš još sutra živiti? Možda ćeš ti kazati: »ako je Bog svemoćan zašto On dozvoli da ja grešim? Gospod Bog je dao svakom čoveku razum i slobodnu volju, on može činiti štogod hoće, ali za sve će dati jednoć odgovornost pred Božjim sudom. Dao mu je isto savjest koja ga optužuje kad ne čini dobro, ona je najbolja opomena, kroz koju nas Bog opomenjuje kad nismo u Njegovoj volji.

Zato te molim draga dušo nemoj se oslanjati na sutra i na milost koju je dobio razbojnik na krstu, nego danas ako čujete Njegov glas ne budite drvenastih srca, nego dodjite što pre Spasu koji još uvek čeka raširenih ruku svakog grešnika. A naročito omladina neka preda svoj mladi život Gospodu Isusu i neka mu služi, jer je On i za njih svoju dragocenu krv prolio.

Margareta Blenih

Ljube li dve osobe jednu te istu osobu onda će se oni takmičiti i postanu jedno na drugo ljubomorni; ali to nije posledica čovečje ljubavi naspram Boga. Jedan čovek koji Boga ljubi nije ljubomoran ako i drugi Boga ljube. On je žalostan ako Ga ne ljube. Uzrok ove razlike između ljubavi čovečje prema čoveku i čovečje ljubavi prema Bogu je ta, da je Božja ljubav bezkrajna. Jedan čovek ne može sa istom sklonosti sve, koji njega ljube opet ljubiti, pošto je njegova sposobnost za ljubiti ograničena Božja sposobnost za ljubiti je neograničena i zato je dovoljna za sve.

S. Singh.

Ladje koje su blizu obale, znadu gdje se one nalaze, kada vide Svetionik, hride ili čvrsto tlo. Ali one koje su daleko još napolju u morskoj dubini mogu samo biti od zvezda i kompasa upućene. Isto tako je potrebna osetljiva savest i Duh sveti našoj duši, koja se vraća Bogu da ne zadjemo; nego da stignemo na naše odredjeno mesto.

Ne zaboravite platiti vašu pretplatu za tekuću godinu.

Uredništvo.

Isus reče: čućete ratove i glasove o ratovima. Gledajte da se ne uplašite; jer treba to sve da bude. Ali nije još tada pošljedak. Jer će ustati narod i carstvo na carstvo; i biće gladi i pomori, i zemlja će se tresti po svetu, a to je sve početak stradanja.

I propovjediti će se ovo evandjelje o carstvu po svemu svetu za sviedočanstvo svim narodima. I tada će doći pošljedak.

I odmah će po nevolji dana tih sunce pomrčati, i mjesec svoju svetlost izgubiti, i zvijezde s neba spasti, i sile nebeske pokrenuti se. I tada će se pokazati znak sina čovječjega na nebu; i tada će proplakati, sva plemena na zemlji; i ugledaće sina čovječjega gdje ide na oblacima nebeskima sa silom i slavom velikom. I poslaće anđele svoje s velikim glasom trubnim; i sabraće izbrane Njegove od četiri vetra, od kraja do kraja nebesa. Zato stražite dakle, jer ne znate u koji će čas doći Gospod vaš.

Širite i pretplaćujte se na glasnik blage vesti

„PUT SPASENJA“

koji doista pokazuje svim umornim i bolesnima po duhu, duši i telu put k' spasenju.

Pretplatna cena: U našoj državi godišnje 12 Din., za inostranstvo 20 Din. Za Ameriku 50 C.
Čekovni konto broj 46.988 Poštanske štedionice - Zagreb.

Štamparija Farkaš i Dürbeck, Novi Sad, Železnička ul. 30. — Telefon: 24-88